

har jeg fået oplyst, at der på EU-niveau er foreslået en godkendelsesprocedure for hårfarvningsstoffer, som på sigt kan betyde en ændring i de tilladte hårfarver og de koncentrationer, de må anvendes i.

Vedrørende frisørernes håndtering af hårfarver, har Arbejdstilsynet i 1990'erne gennemført en landsdækkende indsats over for frisørsaloner, hvor der blev fokuseret på forebyggelse af både eksem og luftvejsallergi. Hovedparten af frisørsalonerne blev besøgt. Ud over kontrolbesøget blev der udleveret en målrettet pjeces til frisørerne om, hvordan de skal beskytte huden under hårfarvning og permanentning.

Også brancheforeningen SPT har fulgt op med en branchevejledning om kosmetikprodukter for frisører.

I forbindelse med arbejdsmiljøreformen har jeg fremlagt et forslag til ændring af arbejdsmiljøloven. Ændringen vil betyde, at alle virksomheder, herunder også frisørsaloner, i de kommende år vil få screenet deres arbejdsmiljø. I de tilfælde, hvor arbejdsmiljøet ikke er i orden, vil der blive fulgt op med et tilpasset tilsyn. Fokus på den enkelte virksomhed vil give mulighed for at tage fat i relevante arbejdsmiljøproblemer.

Endelig er jeg bekendt med, at Arbejdstilsynet vil tage kontakt til det branchearbejdsmiljøråd, der dækker frisørområdet, med henblik på en drøftelse af mulige initiativer på området.

Spm. nr. S 3534

Til skatteministeren (26/4 04) af:

Anders Samuelson (RV):

»Vil ministeren tage initiativ til en rimelig pristalsregulering af det momsreguleringsbeløb på 50.000 kr. for blinde og svagsynede borgere, som oprindeligt blev fastsat i § 49, stk. 2, i lov nr. 149 af 9. april 1969 om skatter og afgifter?«

Begrundelse

Allerede ved omsætningsafgiftens indførelse besluttede man at mindre håndværksdrivende, som var blinde eller svagsynede, skulle fritages fra afgift, således at de blinde og svagsynede borgere, der gennem et håndværksmæssigt fag kunne sikre forsørgelse af sig selv blev fritaget for momsregistrering og dermed momsafreg-

ning. I forbindelse med skatte- og afgiftsloven i 1969 blev det på baggrund af et analysearbejde, der afdækkede spørgsmålet om et rimeligt forsørgelsesniveau set i relation til den enkelte blinde og svagsynede håndværkers omsætning, besluttet at fastsætte grænsen for blinde og svagsynedes momsregistrering til 50.000 kr.

Såfremt dette niveau skal fastholdes, bør beløbet reguleres i forhold til de officielle pristalsangivelser, som er udmeldt fra offentlig side (Danmarks Statistik). Ifølge Danmarks Statistik har pristallet i perioden 1969 og frem til i dag udviklet sig fra pristal 880 til pristal 5.622. Det kan på baggrund af oplysningerne fra Danmarks Statistik fastslås, at de reguleringer, der har fundet sted, ikke har fulgt den almindelige pristalsudvikling, idet den seneste regulering pr. juli 2002 er anført til 170.000 kr.

Det er spørgerens opfattelse, at man enten bør regulere beløbet i overensstemmelse med de forudsætninger, som blev fastlagt ved indførelsen af momsregistreringsbeløbet i 1969 eller tage stilling til hvilke nye forudsætninger, der skal lægge til grund for reguleringen.

Svar (29/4 04)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Reglen om momsfrigtagelsen for blindes salg har hjemmel i EU's 6. momsdirektiv, der i Bilag F giver medlemslandene tilladelse til at momsfritage varer og ydelser leveret af blinde eller værksteder for blinde, når fritagelsen ikke medfører konkurrencefordrejning. Beløbsgrænsen er således fastsat under hensyn til, at den ikke må kunne skabe konkurrencefordrejning, men den er gennem årene blevet pristalsregulere.

Reglen om, at blinde kan have en årlig omsætning under et vist beløb stammer helt tilbage fra 1967, hvor det i § 1, stk. 1, i Finansministeriets bekendtgørelse nr. 261 af 2. juni 1967 står, at blinde med en årlig omsætning på under 25.000 kr. kan opnå fritagelse for omsætningsafgift.

Denne beløbsgrænse på 25.000 kr. var også gældende i 1969, jf. § 2 i Finansministeriets bekendtgørelse nr. 149 af 9. april 1969. Beløbsgrænsen på 25.000 kr. blev forhøjet til 50.000 kr. i 1978, jf. § 8 i Ministeriet for skatter og afgifters bekendtgørelse nr. 307 af 26. maj 1978.

Grænsen på 50.000 kr. blev igen forhøjet til 110.000 kr. i 1988, jf. § 8 i Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 644 af 20. oktober 1988.